

MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

Warszawa, dnia ²⁸..... kwietnia 2014 r.

DPS-VI-079-3589-35-MJ/14

Według rozdzielnika

Stosownie do art. 19 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 167) przekazuję projekt *rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie superwizji pracy socjalnej* wraz z uzasadnieniem i OSR.

Projekt rozporządzenia został zamieszczony na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny jak i w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej w zakładce projekty aktów prawnych.

Uprzejmie proszę o przekazanie opinii w możliwie jak najkrótszym terminie, również drogą elektroniczną na adres: marzena.jakubowska@mpips.gov.pl

Jednocześnie informuję, że niezgłoszenie uwag w ustawowym terminie zostanie potraktowane jako akceptacja projektu.

MINISTER
z up. *S. J.*
Elżbieta Serejdu
Pousskretarz Stanu

Otrzymują:

- 1) NSZZ „Solidarność”
- 2) Forum Związków Zawodowych
- 3) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾

z dnia

w sprawie superwizji pracy socjalnej

Na podstawie art. 121a ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2013 r. poz. 182 z późn. zm.²⁾), zwanej dalej „ustawą”, zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wytyczne i standard dla superwizji pracy socjalnej;
- 2) minimum programowe dla szkolenia superwizorów pracy socjalnej;
- 3) sposób i tryb szkolenia superwizorów pracy socjalnej;
- 4) tryb nadawania certyfikatu superwizora pracy socjalnej i odpłatności za postępowanie związane z uzyskaniem certyfikatu;
- 5) wzór certyfikatu superwizora pracy socjalnej;
- 6) tryb sporządzania i udostępniania do wiadomości publicznej list certyfikowanych superwizorów pracy socjalnej;
- 7) podmioty uprawnione do prowadzenia szkolenia z zakresu superwizji pracy socjalnej;
- 8) zasady i tryb prowadzenia nadzoru merytorycznego nad szkoleniami dla superwizorów pracy socjalnej.

¹⁾ Minister Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej zabezpieczenie społeczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 248, poz. 1485).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1544 i 1548 oraz z 2013 r. poz. 509 i 1650.

Rozdział 2

Wytyczne i standard dla superwizji pracy socjalnej

§ 2. Celem superwizji pracy socjalnej jest:

- 1) wzmacnianie kompetencji zawodowych pracowników socjalnych;
- 2) podnoszenie skuteczności pracy pracowników socjalnych;
- 3) udzielanie wsparcia pracownikom socjalnym, zapobieganie wypaleniu, przeciwdziałanie rutynie i sprzyjanie ich rozwojowi;
- 4) identyfikowanie trudności w pracy, ich źródeł oraz sposobów pokonywania;
- 5) wzmacnianie umiejętności komunikowania się pracowników socjalnych z klientami, współpracownikami i instytucjami oraz otoczeniem, w którym funkcjonują.

2. Superwizja może być realizowana w formie indywidualnej lub grupowej.

3. Warunkiem rozpoczęcia superwizji pracy socjalnej jest zawarcie kontraktu superwizyjnego pomiędzy superwizorem a pracownikiem socjalnym.

4. Zawarcie kontraktu poprzedzone jest dokonaniem uzgodnień pomiędzy superwizorem a pracownikiem socjalnym, dotyczących:

- 1) oczekiwań dotyczących superwizji formułowanych przez pracownika socjalnego oraz określenia obowiązków dotyczących zakresu przygotowania się do kolejnych sesji;
- 2) oczekiwań dotyczących superwizji formułowanych przez superwizora pracy socjalnej oraz określenia obowiązków dotyczących zakresu przygotowania się do kolejnych sesji;
- 3) celów i częstotliwości sesji superwizyjnych;
- 4) metod superwizji, które dobierane będą stosownie do zgłaszanych przez pracownika socjalnego problemów;
- 5) zasad i norm oraz zakresu ich stosowania;
- 6) zakresu tematycznego superwizji, w tym przeglądu działań zawodowych, planowania pracy, czynności administracyjnych, wiedzy i umiejętności, wartości i potrzeb rozwojowych, rozpoznawania strategii radzenia sobie w sytuacjach trudnych, przeglądów poprzednich sesji oraz określenie tematów do podjęcia podczas kolejnych sesji;
- 7) sposobu i formy dokumentowania superwizji pracy socjalnej;
- 8) metod i terminów ewaluacji superwizji pracy socjalnej;
- 9) sposobów dochodzenia do porozumienia w przypadku wystąpienia trudności i nieporozumień.

5. Kontrakt superwizyjny ma formę umowy pomiędzy superwizorem a pracownikiem socjalnym, która zawiera datę jej zawarcia, nazwiska i imiona uczestników superwizji i ich podpisy oraz postanowienia dotyczące uzgodnień, o których mowa w ust. 4.

§ 3. 1. Pracownik socjalny ma prawo wyboru superwizora i formy superwizji, z której będzie korzystał.

2. Wnioski z superwizji, związane z warunkami i organizacją pracy pracownika socjalnego uczestniczącego w superwizji, mogą być przekazywane bezpośrednio przełożonym wyłącznie za zgodą pracownika.

3. Pracownicy socjalni mogą korzystać z superwizji na każdym etapie rozwoju zawodowego.

§ 4. Superwizor pracy socjalnej nie może:

- 1) być związany umową o pracę lub umowami cywilnoprawnymi z podmiotami, w których zatrudnieni są pracownicy socjalni korzystający z superwizji przez niego prowadzonej, z wyjątkiem umowy, na podstawie której prowadzi superwizję pracy socjalnej;
- 2) pozostawać w zależności i podległości służbowej z osobą korzystającą z superwizji pracy socjalnej;
- 3) pozostawać w relacjach rodzinnych lub osobistych z osobą korzystającą z superwizji pracy socjalnej.

Rozdział 3

Minimum programowe dla szkolenia superwizorów pracy socjalnej

§ 5. 1. Minimum programowe dla szkolenia superwizorów pracy socjalnej zawiera następujące bloki tematyczne oraz liczbę godzin przeznaczonych na ich realizację:

- 1) Moduł 1 - Wzmacnianie umiejętności interpersonalnych i społecznych – 120 godzin;
- 2) Moduł 2 - Metodyka pracy socjalnej – 60 godzin;
- 3) Moduł 3 - Superwizja pracy socjalnej – podstawy teoretyczne - 100 godzin;
- 4) Moduł 4 - Trening superwizyjny – 120 godzin;
- 5) Moduł 5 - Praktyka superwizyjna i superwizja pracy własnej – 80 godzin.

2. W przypadku osób, o których mowa w § 7 ust. 2, minimum programowe zawiera następujące bloki tematyczne oraz liczbę godzin przeznaczonych na ich realizację:

- 1) Moduł 1 – Metodyka pracy socjalnej w aspekcie superwizji – 30 godzin;
- 2) Moduł 2 - Superwizja pracy socjalnej – seminarium - 30 godzin.

§ 6. 1. W ramach Modułu 1 - Wzmacnianie umiejętności interpersonalnych i społecznych realizowane są następujące przedmioty:

- 1) podstawy komunikacji interpersonalnej;
- 2) trening interpersonalny;
- 3) trening rozwiązywania konfliktów z elementami mediacji;
- 4) trening asertywności;
- 5) trening pracy z grupą;
- 6) trening pracy z kamerą.

2. W ramach Modułu 2 - Metodyka pracy socjalnej realizowane są następujące przedmioty:

- 1) metody pracy socjalnej;
- 2) rozpoznawanie sytuacji problemowych;
- 3) tok postępowania metodycznego;
- 4) interwencja socjalna.

3. W ramach Modułu 3 - Superwizja pracy socjalnej – podstawy teoretyczne realizowane są następujące przedmioty:

- 1) wprowadzenie do teorii superwizji;
- 2) modele i techniki superwizji pracy socjalnej;
- 3) psychologiczne aspekty superwizji pracy socjalnej, w tym teorie osobowości;
- 4) superwizja wobec stresu i wypalenia zawodowego;
- 5) etyka pracy superwizyjnej;
- 6) superwizja jako element zarządzania w instytucjach pomocy społecznej;
- 7) ewaluacja w superwizji pracy socjalnej i jej metody.

4. W ramach Modułu 4 - Trening superwizyjny, realizowane są następujące przedmioty:

- 1) organizacja sesji superwizyjnej;
- 2) relacja superwizyjna;
- 3) proces superwizyjny;
- 4) autoocena superwizora.

5. W ramach Modułu 5 - Praktyka superwizyjna i superwizja pracy własnej uczestnik szkolenia odbywa:

- 1) praktykę superwizyjną w wymiarze 80 godzin, w tym 15 godzin z udziałem osób, o których mowa w § 7 ust. 2;

2) konsultacje indywidualne i grupowe w wymiarze 25 godzin.

6. Zajęcia w ramach Modułu 4 i 5 prowadzą wyłącznie osoby, o których mowa w § 7 ust. 2.

Rozdział 4

Sposób i tryb szkolenia superwizorów pracy socjalnej

§ 7. 1. Warunkiem przystąpienia do szkolenia superwizorów pracy socjalnej jest posiadanie wykształcenia wyższego magisterskiego na kierunku pedagogika lub psychologia lub innego wyższego magisterskiego uprawniającego do wykonywania zawodu pracownika socjalnego, uzyskanego na podstawie przepisów ustawy, lub art. 5 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zmianie ustawy pomocy społecznej (Dz. U. Nr 48, poz. 320), lub posiadanie decyzji o uznaniu kwalifikacji w zawodzie regulowanym pracownika socjalnego na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 63, poz. 394 oraz z 2013 r. poz. 1650) oraz co najmniej pięcioletniego stażu w jednostkach organizacyjnych pomocy społecznej lub wykazanie się udokumentowanym doświadczeniem w przeprowadzeniu co najmniej 500 godzin szkoleń pracowników socjalnych z zakresu umiejętności interpersonalnych i społecznych, metodyki pracy socjalnej, diagnozy socjalnej, warsztatu pracy pracownika socjalnego lub aksjologii pracy socjalnej.

2. Osoby spełniające wymogi określone w ust. 1, które przed dniem wejścia w życie rozporządzenia przeprowadziły co najmniej 500 godzin konsultacji i poradnictwa dla pracowników socjalnych w zakresie wskazanym w § 2 ust. 1, mogą rozpocząć szkolenie w zakresie, o którym mowa w § 5 ust. 2, w terminie roku od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

§ 8. 1. Szkolenie w zakresie, o którym mowa w § 5 ust. 1, powinno być zrealizowane w terminie nie krótszym niż 18 miesięcy.

2. Szkolenie w zakresie, o którym mowa w § 5 ust. 2, powinno być zrealizowane w terminie nie krótszym niż 2 miesiące i nie dłuższym niż 3 miesiące.

§ 9. 1. Zajęcia realizowane są w formie stacjonarnej lub niestacjonarnej, w postaci: wykładów, seminariów, ćwiczeń, warsztatów, praktyk superwizyjnych lub konsultacji.

2. Zajęcia nie mogą być prowadzone w formie kształcenia na odległość.

§ 10. 1. Zaświadczenie o ukończeniu szkolenia wydawane jest przez podmiot szkolący w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia ukończenia szkolenia.

2. Zaświadczenie zawiera następujące dane: imię, nazwisko osoby otrzymującej zaświadczenie, nazwę podmiotu wydającego zaświadczenie, podpis osoby upoważnionej do wydania zaświadczenia, datę wydania zaświadczenia, okres realizacji szkolenia oraz wykaz modułów będących przedmiotem szkolenia z liczbą godzin przypadających na poszczególne formy zajęć i liczbą godzin praktyki superwizyjnej.

Rozdział 5

Tryb nadawania certyfikatu superwizora pracy socjalnej i odpłatności za postępowanie związane z uzyskaniem certyfikatu

§ 11. 1. O nadanie certyfikatu superwizora pracy socjalnej może ubiegać się osoba, która:

- 1) ukończyła szkolenie z zakresu superwizji pracy socjalnej;
- 2) zdała egzamin przed Centralną Komisją Egzaminacyjną do spraw stopni specjalizacji zawodowej pracowników socjalnych, zwaną dalej: „Komisją”.

§ 12. 1. Do egzaminu o którym mowa w § 11 ust. 1 pkt 2 Komisja dopuszcza osobę, która ukończyła szkolenie z zakresu superwizji pracy socjalnej i złożyła wniosek w terminie nie dłuższym niż rok od dnia ukończenia szkolenia.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące dane: imię, nazwisko, adres, numer telefonu i podpis osoby składającej wniosek oraz nazwę miejscowości i datę złożenia wniosku.

3. Do wniosku dołącza się:

- 1) dokumenty potwierdzające spełnianie warunków, o których mowa w § 7 ust. 1 lub 2;
- 2) zaświadczenie, o którym mowa w § 10 ust. 1;
- 3) opis praktyki superwizyjnej, w formie wydruku i wersji elektronicznej, odbytej w ramach Modułu 5 wraz z opinią osoby prowadzącej ten Moduł;
- 4) potwierdzenie wniesienia opłaty za egzamin w wysokości 50% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w roku poprzedzającym, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, na rachunek bankowy wskazany przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego.

4. Przepisu ust. 3 pkt 3 nie stosuje się do osób odbywających szkolenie, o którym mowa w § 5 ust. 2.

§ 13. Komisja wyznacza termin egzaminu oraz czuwa nad jego właściwym przygotowaniem i przebiegiem.

§ 14. Przy organizacji egzaminu na superwizora pracy socjalnej Komisja współpracuje z Instytutem Rozwoju Służb Społecznych, na podstawie porozumienie zawartego z ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego.

§ 15. 1. Egzamin składa się z trzech części.

2. Część pierwsza egzaminu ma formę pisemną i polega na rozwiązaniu testu kompetencji społecznych.

3. Część druga egzaminu ma formę ustną i polega na sprawdzeniu wiedzy z zagadnień objętych zakresem minimum programowego.

4. Część trzecia egzaminu ma formę ustną i polega na prezentacji własnej pracy superwizyjnej w formie omówienia zgromadzonej dokumentacji i zapisu wideo.

5. W egzaminie może brać udział ekspert zewnętrzny.

6. Z przebiegu egzaminu sporządza się protokół.

§ 16. 1. Osoba, która zdała egzamin, otrzymuje certyfikat superwizora pracy socjalnej.

2. Certyfikat superwizora pracy socjalnej jest wydawany na podstawie dokumentacji z przebiegu egzaminu.

§ 17. 1. Osoba, która nie zdała egzaminu, może przystąpić do egzaminu poprawkowego po złożeniu wniosku, o którym mowa w §11, w terminie nie dłuższym niż rok od dnia przystąpienia do egzaminu, w terminie wyznaczonym przez Komisję.

2. Do egzaminu poprawkowego mają zastosowanie odpowiednio przepisy § 15.

§ 18. Wzór certyfikatu superwizora pracy socjalnej stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia.

Rozdział 6

Tryb sporządzania i udostępniania do wiadomości publicznej list certyfikowanych superwizorów pracy socjalnej

§ 19. 1. Komisja sporządza listę certyfikowanych superwizorów pracy socjalnej.

2. Lista, o której mowa w ust. 1, zawiera imię i nazwisko osoby, która uzyskała certyfikat, oraz datę uzyskania certyfikatu.

3. Wpisu na listę dokonuje się nie później niż w ciągu 30 dni od dnia uzyskania certyfikatu.

4. **Lista udostępniana** jest w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego.

Rozdział 7

Podmioty uprawnione do prowadzenia szkolenia z zakresu superwizji pracy socjalnej

§ 20. 1. Do prowadzenia szkolenia z zakresu superwizji pracy socjalnej uprawnione są:

- 1) kolegia pracowników służb społecznych, działające na podstawie ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.³⁾), prowadzące kształcenie zawodowe pracowników socjalnych i posiadające co najmniej 7-letnie doświadczenie w tym zakresie,
- 2) instytuty badawcze działające na podstawie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. Nr 96, poz. 618 oraz z 2011 r. Nr 112, poz. 654 i Nr 185, poz. 1092), posiadające co najmniej 7-letnie doświadczenie w kształceniu lub doskonaleniu zawodowym pracowników socjalnych,
- 3) osoby fizyczne, osoby prawne oraz inne podmioty nieposiadające osobowości prawnej, którym ustawy szczególne przyznają zdolność prawną, posiadające co najmniej 7-letnie doświadczenie w kształceniu lub doskonaleniu zawodowym pracowników socjalnych oraz doświadczenie w prowadzeniu poradnictwa i konsultacji dla pracowników socjalnych z zakresu wskazanego w § 2 ust. 1, w łącznym wymiarze 2000 godzin, w ciągu co najmniej 3 lat

- po zgłoszeniu do ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego.

2. Szkolenia w zakresie, o którym mowa w § 5 ust. 2, mogą prowadzić wyłącznie podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2781, z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 94, poz. 788, Nr 122, poz. 1020, Nr 131, poz. 1091, Nr 167, poz. 1400 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 144, poz. 1043, Nr 208, poz. 1532 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 42, poz. 273, Nr 80, poz. 542, Nr 115, poz. 791, Nr 120, poz. 818, Nr 180, poz. 1280 i Nr 181, poz. 1292, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 145, poz. 917, Nr 216, poz. 1370 i Nr 235, poz. 1618, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 31, poz. 206, Nr 56, poz. 458, Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1705, z 2010 r. Nr 44, poz. 250, Nr 54, poz. 320, Nr 127, poz. 857 i Nr 148, poz. 991, z 2011 r. Nr 106, poz. 622, Nr 112, poz. 654, Nr 139, poz. 814, Nr 149, poz. 887 i Nr 205, poz. 1206, z 2012 r. poz. 941 i 979 z 2013 r. poz. 87, 827, 1191, 1265, 1317 i 1650 oraz z 2014 r. poz. 7 i 290.

3. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1. powinno zawierać szczegółowe informacje dotyczące podmiotu prowadzącego szkolenie, miejsca prowadzenia szkolenia, programu szkolenia z zakresu superwizji pracy socjalnej i kwalifikacji kadry szkolącej, harmonogramu szkoleń, planu zajęć.

Rozdział 8

Zasady i tryb prowadzenia nadzoru merytorycznego nad szkoleniami dla superwizorów pracy socjalnej

§ 21. 1. Nadzór nad szkoleniami dla superwizorów pracy socjalnej sprawuje minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego w szczególności przez poddawanie ocenie szczegółowych programów szkoleń z zakresu superwizji pracy socjalnej i kwalifikacji kadry szkolącej.

2. W ramach nadzoru merytorycznego ocenia się:

- 1) aktualność programu szkolenia stosownie do zmian w stanie wiedzy lub przepisach prawa;
- 2) kadre dydaktyczną posiadającą kwalifikacje umożliwiające realizację treści z zakresu minimum programowego, o którym mowa w § 5;
- 3) warunki lokalowe do prowadzenia zajęć, w tym liczbę sal wykładowych, ćwiczeniowych i warsztatowych dostosowaną do liczby uczestników i realizowanych form zajęć oraz zaplecze sanitarne;
- 4) dostęp do biblioteki, pomoce dydaktyczne i środki audiowizualne dostosowane do poszczególnych form zajęć;
- 5) realizację praktyk superwizyjnych w podmiotach, w tym umowy z podmiotami realizującymi te praktyki.

§ 22. Kadra dydaktyczna szkoleń w zakresie superwizji pracy socjalnej powinna posiadać:

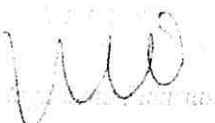
- 1) wykształcenie wyższe właściwe dla prowadzonych zajęć;
- 2) kwalifikacje zawodowe umożliwiające realizację treści programowych dla danego modułu;
- 3) co najmniej 5-letnie doświadczenie w kształceniu lub doskonaleniu zawodowym pracowników socjalnych lub co najmniej 7-letni staż zawodowy w pomocy społecznej.

Rozdział 9

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 23. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER PRACY I POLITYKI
SPOŁECZNEJ**

22. 04. 2014

Załączniki do rozporządzenia
Ministra Pracy i Polityki Społecznej
z dnia (poz.)

WZÓR

CERTYFIKAT SUPERWIZORA PRACY SOCJALNEJ

.....
imię i nazwisko

urodzona/y w dniu w

zdała/ł w dniu egzamin przed Centralną Komisją Egzaminacyjną do spraw stopni specjalizacji zawodowej pracowników socjalnych, działającą na podstawie art. 118 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2013 r. poz. 182, z późn. zm.) oraz uzyskała/ł

certyfikat superwizora pracy socjalnej.

Certyfikat jest dokumentem wydanym na podstawie art. 118 ust. 3 pkt 9 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej i jest ważny do

....., dnia
nazwa miejscowości

Nr w rejestrze wydanych certyfikatów

Przewodniczący
Centralnej Komisji Egzaminacyjnej
do spraw stopni specjalizacji zawodowej
pracowników socjalnych
.....

pieczęć urzędu
obsługującego ministra właściwego
do spraw zabezpieczenia społecznego

Uzasadnienie

Projektowane rozporządzenie stanowi realizację upoważnienia ustawowego zawartego w art. 121a ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2013 r. poz. 182 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o pomocy społecznej”.

Jest ono wypełnieniem delegacji ustawowej, poprzez określenie:

- 1) wytycznych i standardu dla superwizji pracy socjalnej;
- 2) minimum programowego dla szkolenia superwizorów pracy socjalnej;
- 3) sposobu i trybu szkolenia superwizorów pracy socjalnej;
- 4) trybu nadawania certyfikatu superwizora pracy socjalnej i odpłatności za postępowanie związane z uzyskaniem certyfikatu;
- 5) wzoru certyfikatu superwizora pracy socjalnej;
- 6) trybu sporządzania i udostępniania do wiadomości publicznej list certyfikowanych superwizorów pracy socjalnej;
- 7) podmiotów uprawnionych do prowadzenia szkolenia z zakresu superwizji pracy socjalnej;
- 8) zasad i trybu prowadzenia nadzoru merytorycznego nad szkoleniami dla superwizorów pracy socjalnej.

W ostatnich kilku latach w polskiej pracy socjalnej w nielicznych jednostkach organizacyjnych pomocy społecznej prowadzona była praktyka superwizyjna przełożona na polski grunt z doświadczeń krajów zachodnich. Pracownicy socjalni tych jednostek mieli możliwość zapoznania się superwizją jako narzędziem wspierającym ich pracę. W celu wystandardyzowania superwizji pracy socjalnej i umożliwienia korzystania z niej wszystkim pracownikom socjalnym na tych samych warunkach wprowadzono do ustawy o pomocy społecznej możliwość wydania przez Ministra Pracy i Polityki Społecznej rozporządzenia regulującego szczegółowe kwestie związane z tym zagadnieniem.

Projekt rozporządzenia wprowadza standard superwizji pracy socjalnej i wytyczne dotyczącego jej prowadzenia. Projektowane rozporządzenie określa zasady prowadzenia superwizji pracy socjalnej, szczegóły dotyczące zawierania kontraktu superwizyjnego, formy superwizji oraz uprawnienia i kompetencje superwizora. Projekt określa zasady, na jakich będzie możliwe uzyskanie certyfikatu superwizora pracy socjalnej, który jest warunkiem koniecznym dla możliwości prowadzenia superwizji pracowników socjalnych. Przewiduje się dwa tryby szkolenia superwizorów, co jest związane z troską o ochronę dotychczasowej,

niestandardizowanej praktyki superwizji w pracy socjalnej. Wobec powyższego osoby, które wykazały się doświadczeniem w przeprowadzeniu minimum 500 godzin konsultacji i poradnictwa dla pracowników socjalnych, dotyczących wzmacniania ich kompetencji zawodowych i umiejętności komunikowania się z klientami pomocy społecznej, prowadzonymi przed wejściem w życie rozporządzenia, oraz spełnią warunki dotyczące wykształcenia i stażu pracy, będą mogły uczestniczyć w skróconej wersji szkolenia. Natomiast osoby nieposiadające takiej praktyki będą uczestniczyły w szkoleniu uwzględniającym znacznie większą liczbę godzin i zagadnień merytorycznych. Szkolenie dla pierwszej grupy obejmuje zagadnienia z metodyki pracy socjalnej w aspekcie superwizji i seminarium

z superwizji pracy socjalnej, w łącznej liczbie 60 godzin. Natomiast szkolenie dla drugiej grupy obejmować będzie zagadnienia dotyczące metodyki pracy socjalnej, podstaw teoretycznych superwizji pracy socjalnej, treningu superwizyjnego, praktyki superwizyjnej i superwizji pracy własnej oraz zagadnień związanych ze wzmacnianiem umiejętności interpersonalnych

i społecznych, w łącznym wymiarze 480 godzin. Po odbyciu szkolenia wszyscy absolwenci będą mogli ubiegać się o dopuszczenie do egzaminu przed Centralną Komisją Egzaminacyjną ds. stopni specjalizacji zawodowej pracowników socjalnych działającą przy Ministrze

Pracy

i Polityki Społecznej. Projekt rozporządzenia określa warunki prowadzenia egzaminu przez Centralną Komisję Egzaminacyjną, którego zasady są transparentne i sprzyjają ocenie predyspozycji, wiedzy i umiejętności przyszłych superwizorów. Projekt przewiduje możliwość zaangażowania do prowadzenia egzaminu osób spoza CKE, specjalistów w zakresie superwizji pracy socjalnej. Wzór certyfikatu określa załącznik do rozporządzenia. Lista certyfikowanych superwizorów zamieszczona będzie w BIP na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego. W celu zapewnienia prawidłowej organizacji i przebiegu egzaminu (zaplecza dydaktyczno-lokalowego, obsługi technicznej związanej z organizacją egzaminu) projektowane rozporządzenie wskazuje, jako podmiot współpracujący z Komisją w zakresie organizacji egzaminu. Instytut Rozwoju Służb Społecznych – IRSS, z uwagi na fakt iż jest to jednostka nadzorowana przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, na podstawie postanowień obwieszczenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 30 stycznia 2012 r. w sprawie wykazu jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Pracy i Polityki Społecznej lub przez niego nadzorowanych (M.P. poz. 45) i której zakres działania obejmuje

prorowadzenie działalności szkoleniowej adresowanej do służb społecznych oraz instytucji działających w obszarze polityki społecznej. Projektowane rozporządzenie określa wysokość odpłatności za egzamin w wysokości 50% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w poprzednim roku kalendarzowym.

Projektowane rozporządzenie wskazuje podmioty uprawnione do prowadzenia szkoleń dla superwizorów pracy socjalnej. Są to podmioty posiadające dorobek praktyczny i doświadczenie w szkoleniu i doskonaleniu zawodowym pracowników socjalnych.

W projekcie rozporządzenia określone są również zasady i tryb prowadzenia nadzoru merytorycznego nad szkoleniami dla superwizorów pracy socjalnej. Nacisk kładzie się w szczególności na: realizację szkolenia według programu dostosowanego do aktualnego stanu wiedzy w przedmiotowym zakresie, dysponowanie przez podmiot kadrami dydaktyczną posiadającą wysokie kwalifikacje zawodowe, zapewnienie przez placówkę odpowiednich warunków lokalowych i zaplecza bibliotecznego oraz zapewnienie przez podmioty szkolące realizacji praktyk superwizyjnych.

Projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979) oraz na stronie internetowej Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2005 r. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.).

Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Notyfikacja

Projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów dotyczących notyfikacji norm i aktów prawnych.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie superwizji pracy socjalnej</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Elżbieta Seredyn, Podsekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Marzena Jakubowska tel.: 22 661 12 82 marzena.jakubowska@mpips.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 21 marca 2014 r.</p> <p>Źródło: Art. 121a ust. 3 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2013 r. poz. 182, z późn. zm.)</p> <p>Nr w wykazie prac 98</p>
<p>1. Jaki problem jest rozwiązywany?</p>	
<p>Potrzeba wydania rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie superwizji pracy socjalnej wynika z wejścia w życie art. 121a ust. 3 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2013 r. poz. 182, z późn. zm.).</p> <p>Zawarte w projekcie rozporządzenia rozwiązania mają na celu określenie standardu superwizji pracy socjalnej w Polsce i ujednoczenie zasad jej prowadzenia w jednostkach organizacyjnych pomocy społecznej i innych podmiotach zatrudniających pracowników socjalnych oraz wprowadzenie jednolitego sposobu szkolenia superwizorów pracy socjalnej i zasad zdobywania certyfikatu superwizora pracy socjalnej.</p>	
<p>2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji i oczekiwany efekt</p>	
<p>Projekt rozporządzenia zawiera rozwiązania dotyczące:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) standardu dla superwizji pracy socjalnej, 2) minimum programowego dla szkolenia superwizorów pracy socjalnej, 3) sposobu i trybu szkolenia superwizorów pracy socjalnej, 4) trybu nadawania certyfikatu superwizora pracy socjalnej i odpłatności za postępowanie związane z uzyskaniem certyfikatu superwizora pracy socjalnej, 6) trybu sporządzania i udostępniania do wiadomości publicznej list certyfikowanych superwizorów pracy socjalnej, 7) warunków jakie muszą spełniać podmioty uprawnione do prowadzenia szkolenia z zakresu superwizji pracy socjalnej. 8) zasad i trybu prowadzenia nadzoru merytorycznego nad szkoleniami dla superwizorów pracy socjalnej. <p>Proponowane rozwiązania umożliwią wszystkim chętnym pracownikom socjalnym korzystanie z superwizji jako formy poradnictwa, mającego na celu zachowanie i wzmocnienie ich kompetencji zawodowych, utrzymanie wysokiego poziomu świadczonych usług oraz przeciwdziałanie zjawisku wypalenia zawodowego. W celu zapewnienia jak najwyższego poziomu superwizji będzie ona mogła być prowadzona wyłącznie przez certyfikowanych superwizorów. Wprowadzone rozwiązania przyczynią się do zapewnienia wysokiego poziomu szkolenia i przygotowania superwizorów pracy socjalnej, co za tym idzie również wysokiego poziomu świadczonych usług. Proponowane rozwiązania wprowadzą ujednoczone w skali kraju wymogi dotyczące nadawania certyfikatu superwizora pracy socjalnej. Konsekwencją korzystania przez pracowników socjalnych z superwizji będzie wzrost ich kompetencji zawodowych, co przełoży się na wysoki poziom usług świadczonych przez pomoc społeczną.</p>	
<p>3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?</p>	
<p>Odkąd superwizja zaczęła nabierać znaczenia jako profesjonalny sposób/środek prowadzenia doradztwa zorientowanego na proces, w kilku krajach Europejskich od 1975 roku zaczęły powstawać narodowe stowarzyszenia superwizyjne. 21 listopada 1997 r. narodowe zawodowe organizacje działające na rzecz superwizji, będące odpowiedzią na potrzebę europejskiej współpracy i wymiany poglądów pomiędzy profesjonalistami powołały ANSE jako europejskie stowarzyszenie parasolowe. Obecnie ANSE reprezentuje ponad 8.000 wykwalifikowanych superwizorów i coachów w zakresie doradztwa z 22 krajów i z ponad 80 instytucji szkolących.¹</p>	

¹ Tłumaczenie własne na podstawie informacji zawartych na stronie internetowej <http://www.anse.eu/> z dnia 21 marca 2014, godzina 12.03.

Doświadczenia międzynarodowe ukazują bardzo różne podejścia do superwizji oraz jej standaryzacji.

Na potrzeby opracowania ORS analiza doświadczeń w zakresie standaryzacji superwizji pracy socjalnej w innych krajach skupia się na doświadczeniach: Słowenii, Szwecji, Finlandii i USA.

Słowenia

Superwizja w Słowenii po raz pierwszy wprowadzona została do obszaru pomocy społecznej i pracy socjalnej w 1979 r. (zmiany w prawie rodzinnym). W 1992 roku superwizja jako narzędzie wspierania pracy zawodowej w obszarze pracy socjalnej została wprowadzona w ustawie o pomocy społecznej. Superwizja prowadzona w Słowenii pełni funkcje wspierającą i edukacyjną.²

Szwecja

Korzenie superwizji tkwią w psychoterapii i zostały przełożone na grunt pracy socjalnej. Już od lat 40 XX wieku Szwecja wypracowała „tradycję”, zgodnie z którą superwizja jest definiowana jako część procesu pracy, jako pomoc regularnie dostarczana pracownikom socjalnym (25 lat kształcenia superwizorów w Uniwersytecie Gothenburg). Cechy wyróżniające szwedzki model superwizji to fakt, że nacisk położony jest na model rozwojowo-integracyjny. Z superwizji wyłączony jest aspekt kontroli.³

Finlandia

Superwizja jest w Finlandii rozumiana jako:

- oparty na dialogu proces, realizowany na regularnych sesjach superwizyjnych pomiędzy superwizowanymi a superwizorami, stanowiący forum do refleksji i rozwoju praktyki zawodowej,
- forum organizacyjnego zaufania, otwarty i oparty na zaufaniu dialog oraz możliwość kontrolowania i krytycznej refleksji,
- wypełnianie luki między praktyką a przywództwem,
- środek do redefinicji oraz holistycznego zrozumienia działalności zawodowej, sprawstwo w zmieniających się kontekstach zawodowych,
- opeja do identyfikacji nacisków i obciążeń zawodowych – wytwarzanie nowej wiedzy i zastosowanie wiedzy eksperckiej,
- środek przywództwa i zarządzania w celu promocji odpowiednich usług i zdrowej kultury organizacyjnej oraz spersonalizowanych usług.

W Finlandii nie ma standaryzacji, ale w praktyce superwizorzy posiadają dyplom na poziomie zaawansowanym, akredytowany przez STORY-FSA. Istnieje bardzo ogólna rekomendacja do posiadania dyplomu w profesjonalnej superwizji. Szkolenie składa się z 60 punktów ECTS (około 2,5 roku), i zawiera zarówno praktyczne doświadczenia jako superwizowany oraz jako superwizowany superwizor, oraz naukę teorii i praktyki superwizji. Podejście w tych programach szkoleniowych może zawierać różne orientacje teoretyczne, jak np: systemowe, psychodynamiczne, dialogowe, oparte na aktywności. Profesjonaliści uprawnieni do dyplomu superwizora mogą pochodzić z różnych zawodów, także z pracy socjalnej. Niezbędna wiedza superwizora jest bardzo istotną kwestią. Superwizorzy pracy socjalnej powinni posiadać wiedzę na temat pracy socjalnej i istnieją pewne programy pilotażowe szczególnie nakierowane na superwizję pracy socjalnej. Jednakże szkolenie jest głównie oparte na ogólnych zasadach.

Superwizja jest rekomendowana poprzez Ministerstwo Spraw Społecznych i Zdrowotnych. Prawo pracownika socjalnego do superwizji jest uważane za uzasadnione. Pracodawcy dostarczają superwizję i jest ona zakupywana u różnych dostawców.⁴

USA

Doświadczenia USA opisane zostały w publikacji przygotowanej w 2012 r. wspólnie przez National Association of Social Workers (NASW) oraz Association of Social Work Boards (ASWB). Prowadzenie procesu superwizyjnego oparte jest na następujących zasadach: poufności, kontraktowaniu superwizora, przywódczej i edukacyjnej roli superwizora, odpowiedzialności superwizora za działanie w obszarze swoich kompetencji, pisemnym potwierdzeniu realizacji superwizji oraz trosce o kwestie związane z wypaleniem zawodowym.

W kwestiach etycznych NASW wyznacza następujące standardy dla superwizorów w USA:

- superwizorzy powinni prowadzić superwizję jedynie w zakresie swoich kompetencji oraz wiedzy,
- superwizorzy są odpowiedzialni za wyznaczenie granic w relacji superwizyjnej (biorąc także pod uwagę czynniki kulturowe),
- superwizorzy nie powinni wchodzić w relacje intymne lub koleżeńskie z superwizowanymi,
- zasady oraz sam proces ewaluacji superwizowanego muszą być sprawiedliwe oraz przejrzyste,
- superwizja nie jest psychoterapią czy psychoanalizą, dlatego superwizor powinien być zawsze nakierowany na cele superwizji i nie wykroczyć poza granicę tej relacji superwizyjnej,
- relacja superwizyjna jest relacją profesjonalną i w jej trakcie superwizorzy powinni zachować dyskrecję związaną z informacjami dotyczącymi własnego życia prywatnego.

NASW i ASWB wskazują na kwalifikacje i doświadczenia istotne dla superwizora w USA:

² Tłumaczenie własne na podstawie informacji zawartych na stronie internetowej http://www.dgsv.de/wp-content/uploads/2013/07/plakat_europakarte_web-1.pdf, z dnia 21 marca 2014, godzina 12.03

³ j.w.

⁴ STANDARD SUPERWIZJI PRACY SOCJALNEJ ZADANIE „D” W RAMACH PRAC NAD STANDARDEM „SUPERWIZJA PRACY SOCJALNEJ” Przygotowany przez: Centrum Wspierania Aktywności Lokalnej CAL Lider zadania: Wyższa Szkoła Pedagogiczna TWP w Warszawie, Marzec 2013. Produkt opracowany w ramach projektu 1.20 Podnoszenie kwalifikacji zawodowych pracowników pomocy i integracji społecznej. Projekt realizowany jest przez Centrum Rozwoju Zasobów Ludzkich w ramach Działania 1.2 Systemowe wsparcie instytucji pomocy i integracji społecznej Priorytet I. Zatrudnienie i Integracja Społeczna Program Operacyjny Kapitał Ludzki.

dypłom akredytowanej uczelni w zakresie pracy socjalnej; minimum 3 lata praktyki zawodowej po uzyskaniu uprawnień zawodowych; zarówno superwizor, jak i superwizowany muszą pochodzić z tej samej jurysdykcji (stanu); brak aktualnych kar dyscyplinarnych oraz sankcji za naruszenie standardów zawodowych; ukończony kurs edukacyjny w zakresie superwizji pracy socjalnej; zrealizowanie wyznaczonych przez jurysdykcję danego stanu godzin edukacji w zakresie kształcenia ustawicznego; doświadczenie w pracy z beneficjentami ze zbliżonych grup jak u superwizowanego np.: uzależnieni od narkotyków, młodzi przestępcy, długotrwale bezrobotni, itp.; powinni posiadać szeroką wiedzę zawodową oraz kompetencje na temat teorii pracy socjalnej oraz różnych metod rozwiązywania problemów.⁵

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Pracownicy socjalni	20974 osoby	Sprawozdanie MPiPS-03 za 2012 r. (sprawozdanie zawiera dane dotyczące pracowników socjalnych w ośrodkach pomocy społecznej i powiatowych centrach pomocy rodzinie)	Proponowane regulacje umożliwią pracownikom socjalnym korzystanie z superwizji w celu podniesienia kompetencji zawodowych i przeciwdziałania wypaleniu zawodowemu, co przekłada się na poziom usług świadczonych przez tę grupę zawodową.
Superwizorzy pracy socjalnej	Trudno oszacować liczbę superwizorów pracy socjalnej, gdyż do tej pory nie funkcjonowała formalnie taka grupa zawodowa. Dopiero przedmiotowe rozwiązania umożliwią zdobycie uprawnień superwizora pracy socjalnej.		Proponowane regulacje umożliwią zdobycie uprawnień superwizora pracy socjalnej.
Podmioty prowadzące szkolenia dla superwizorów pracy socjalnej.	Trudno oszacować liczbę podmiotów prowadzących szkolenia dla superwizorów, gdyż do tej pory nie funkcjonowała formalnie superwizja pracy socjalnej. Dopiero przedmiotowe rozwiązania umożliwią prowadzenie szkoleń dla superwizorów pracy socjalnej.		Proponowane zmiany ujednotliczą zasady i tryb szkolenia superwizorów pracy socjalnej.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Od początku 2012 r. prowadzone były prekonsultacje służące przygotowaniu projektu. Prekonsultacje podejmowane były z podmiotami realizującymi szkolenia pilotażowe z zakresu superwizji pracy socjalnej biorące udział w projekcie 1.20 Podnoszenie kwalifikacji zawodowych pracowników pomocy i integracji społecznej. Projekt realizowany jest przez Centrum Rozwoju Zasobów Ludzkich w ramach Działania 1.2 Systemowe wsparcie instytucji pomocy i integracji społecznej Priorytet I. Zatrudnienie i Integracja Społeczna Program Operacyjny Kapitał Ludzki. W ramach tych konsultacji przeprowadzono wizytę w placówkach biorących udział w projekcie i rozmowy ze szkoleniowcami i pracownikami socjalnymi uczestniczącymi w projekcie. Pracownicy Departamentu Pomocy i Integracji Społecznej Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej uczestniczyli w konferencji międzynarodowej dotyczącej superwizji pracy socjalnej organizowanej przez Wykonawcę standardu superwizji pracy socjalnej, wykonującego to zadanie również w ramach ww.

projektu CRZL. Ponadto, zagadnienia dotyczące superwizji pracy socjalnej były konsultowane z ekspertami (kadrami akademicką kształcącą w zakresie pomocy społecznej i pracy socjalnej) oraz przedstawicielami jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, podczas XXIII zjazdu Polskiego Stowarzyszenia Szkół Pracy Socjalnej organizowanego w październiku 2013 roku. Równolegle prowadzone były spotkania grupy roboczej składającej się z przedstawicieli Centralnej Komisji Egzaminacyjnej ds. stopni specjalizacji zawodowej pracowników socjalnych działającej przy Ministrze Pracy i Polityki Społecznej, w skład której wchodzi teoretycy i praktycy pomocy społecznej i pracy socjalnej. Udział w spotkaniach z organizatorami i uczestnikami szkoleń z zakresu superwizji pracy socjalnej, kadrami akademicką i praktykami pomocy społecznej pozwolił na wypracowanie wstępnych rozwiązań dotyczących standardu superwizji pracy socjalnej i szkolenia superwizorów pracy socjalnej. Efekty prekonsultacji zostały wykorzystane w zapisach projektu rozporządzenia.

Projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) oraz Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, zgodnie z § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979).

Projekt rozporządzenia zostanie przesłany do konsultacji z następującymi partnerami społecznymi:

1) na podstawie art. 19 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 854, z późn. zm.):

- a) Forum Związków Zawodowych,
- b) Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych,
- c) NSZZ „Solidarność”;

2) na podstawie art. 16 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. Nr 55, poz. 235, z późn. zm.):

- a) Pracodawcami Rzeczypospolitej Polskiej,
- b) Konfederacją Lewiatan,
- c) Związkiem Rzemiosła Polskiego,
- d) Związkiem Pracodawców Business Centre Club.

Projekt rozporządzenia zostanie skierowany do zaopiniowania Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Projekt rozporządzenia zostanie ponadto przesłany do konsultacji z Centralną Komisją Egzaminacyjną ds. stopni specjalizacji zawodowej pracowników socjalnych i Radą Pomocy Społecznej, Stowarzyszeniem Samorządowych Ośrodków Pomocy Społecznej „Forum” i Polską Federacją Związkową Pracowników Socjalnych i Pomocy Społecznej.

Planowany termin konsultacji to 30 dni od dnia otrzymania projektu przez ww. podmioty.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2014 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [tys. zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa	0	183 tys.	183 tys.	183 tys.	183 tys.	183 tys.	183 tys.	183 tys.	183 tys.	183 tys.	183 tys.	1 830 000	
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem	0	62 tys.	62 tys.	62 tys.	62 tys.	62 tys.	62 tys.	62 tys.	62 tys.	62 tys.	62 tys.	620 000	
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania	Budżet państwa (Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej część 44 – Zabezpieczenie społeczne).												

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Skutki finansowe zwiększą limit wydatków ustalony w ustawach budżetowych na kolejne lata we właściwej części budżetu państwa tj. w części 44 – Zabezpieczenie społeczne.</p> <p>Projektowane uregulowania umożliwiające korzystanie pracownikom socjalnym z superwizji wynikają z ustawowego prawa do superwizji wskazanego w art. 121a ustawy o pomocy społecznej. W związku z tym, projekt rozporządzenia będący jedynie realizacją delegacji ustawowej do szczegółowego określenia zasad i wytycznych związanych z superwizją, z wyjątkiem kosztów związanych z organizacją egzaminów na superwizora pracy socjalnej i opłatami wnoszonymi przez osoby przystępujące do egzaminu, nie powoduje skutków finansowych. W związku z powyższym wskazane wyżej skutki finansowe dotyczą jedynie kwestii związanych z egzaminem na superwizora pracy socjalnej i zdobyciem certyfikatu. Skutki te zostały oszacowane na podstawie dotychczasowej praktyki i rozwiązań prawnych organizacji egzaminów dla pracowników socjalnych ubiegających się o II stopień specjalizacji w zawodzie pracownik socjalny. Organem przeprowadzającym te dwa egzaminy jest Centralna Komisja Egzaminacyjna ds. stopni specjalizacji zawodowej pracowników socjalnych działająca przy Ministrze Pracy i Polityki Społecznej.</p> <p>Kwoty te byłyby corocznie zmieniane w zależności od wysokości podstawy ustalenia wysokości opłaty za egzamin i faktycznej liczby osób ubiegających się o uzyskanie certyfikatu.</p>
--	--

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2014 r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Konsekwencją korzystania przez pracowników socjalnych z superwizji będzie wzrost ich kompetencji zawodowych, co przełoży się na wysoki poziom usług świadczonych przez pomoc społeczną i wzrost zadowolenia klientów pomocy społecznej (jednostki, rodziny) z otrzymywanej pomocy świadczonej przez pracowników socjalnych.						

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało bezpośredniego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
Komentarz:	
9. Wpływ na rynek pracy	
Projektowana regulacja nie będzie miała bezpośredniego wpływu na rynek pracy.	
10. Wpływ na pozostałe obszary	
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe
	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na ww. obszary.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
październik 2014 r.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
<p>Efektom wejścia w życie projektu będzie liczba certyfikowanych supervisorów pracy socjalnej aktualizowana na bieżąco na podstawie listy certyfikowanych supervisorów pracy socjalnej zamieszczonej w BIP na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego. Szacuje się, że pierwsze certyfikaty zostaną wydane w 2015 roku. Z uwagi na specyfikę projektu i jego miękkie rezultaty - niemierzalne (wzrost kompetencji pracowników socjalnych i wzrost poziomu świadczonych usług) ewaluacja efektów projektu w tym zakresie nie jest planowana.</p>	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Szacunkowe opracowanie skutków finansowych – opracowanie własne	

Załącznik do OSR do projektu rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie superwizji pracy socjalnej

Projektowane uregulowania umożliwiające korzystanie pracownikom socjalnym z superwizji wynikają z ustawowego prawa do superwizji wskazanego w art. 121a ustawy o pomocy społecznej. W związku z tym, projekt rozporządzenia będący jedynie realizacją delegacji ustawowej do szczegółowego określenia zasad i wytycznych związanych z superwizją, z wyjątkiem kosztów związanych z organizacją egzaminów na superwizora pracy socjalnej i opłatami wnoszonymi przez osoby przystępujące do egzaminu, nie powoduje skutków finansowych.

W związku z powyższym skutki finansowe dotyczą jedynie kwestii związanych z egzaminem na superwizora pracy socjalnej i zdobyciem certyfikatu. Skutki te zostały oszacowane na podstawie dotychczasowej praktyki i rozwiązań prawnych organizacji egzaminów dla pracowników socjalnych ubiegających się o II stopień specjalizacji w zawodzie pracownik socjalny. Organem przeprowadzającym te dwa egzaminy jest Centralna Komisja Egzaminacyjna ds. stopni specjalizacji zawodowej pracowników socjalnych działająca przy Ministrze Pracy i Polityki Społecznej.

Przyjęto następujący sposób szacowania skutków finansowych.

Przyjęto założenie, że w danym roku kalendarzowym o uzyskanie certyfikatu ubiegać się będzie 100 kandydatów na superwizorów. Oznacza to zorganizowanie 5 komisji egzaminacyjnych (sesji egzaminacyjnych), każda dla 20 osób. Koszt zorganizowania jednej sesji egzaminacyjnej to kwota 12400 zł (taka kwota obowiązuje w chwili obecnej dla zorganizowania egzaminu jednej komisji nadającej II stopień specjalizacji w zawodzie pracownik socjalny). W projekcie rozporządzenia określono wysokość opłat egzaminacyjnych tj. 50% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w poprzednim roku kalendarzowym. Przeciętne wynagrodzenie w gospodarce narodowej w 2013 roku wynosi 3650,06 zł. Wysokość opłaty za egzamin wynosiłaby więc według stanu faktycznego w 2014 roku 1825,03 zł.

Wobec powyższego koszty zorganizowania egzaminu dla 100 osób w danym roku to 62000 zł (sześćdziesiąt dwa tysiące zł), wpływ do budżetu państwa z tytułu wniesionych opłat za egzamin wyniósłby 182503 zł (sto osiemdziesiąt dwa tysiące pięćset trzy zł). Kwoty te byłyby corocznie zmieniane w zależności od wysokości podstawy ustalenia wysokości opłaty za egzamin i uzależnione od faktycznej liczby osób ubiegających się o uzyskanie certyfikatu.